

градъ и мои-тѣ страны. Той си часъ, съ князово повеленіе, распрати съ заповѣдь по Африканскы-тѣ страны, дѣто има заробенны Христіани отъ кампанскъ-тѣ земѣ, да съ приберѣтъ до едно и, прѣддани С-мѹ Павлину, да отиде всѣкый на мѣсто-то си. Тогава Свѣтый пастырь, испроводенъ честно, съ свои-тѣ словесны овцы, съ много дарове и хранѣ отъ княза, отиде си обрадованъ. Слѣдъ нѣколко дни, по пророчанье-то на С-го, ѹмря Вандалскый царь Рига, а на негово мѣсто остана да царѣва зѣтъ мѹ.

Тѣй Св. Павлинъ, който съ прѣдаде отъ самосебе си да вѣде рокъ, и който освободи многома отъ робство, откакто поживѣ доволно години, слѣдъ излазанье-то отъ Вандалско-то робство, почина съ миромъ, ѹспокоенъ при началника на пастыри-тѣ Христа Господа, отъ кого-то наслѣди животъ вѣчный, славащицъ его во вѣкы аминъ.

Въ тоа день възпоменаніе-то на шестымъ Св. вселенскый съборъ. И память-та на Прѣподобны отци Максима Сирина въ Киръ, и Саламана мѣлчаника ѹ село-то Капернавѣ.